

## *En stemme lever videre*

En tomromsfølelse erstatter et menneske som har betydd mye i ens liv når vedkommende går bort. 7. juli 2006 døde Jens K. Jensen kun 69 år gammel. Og han etterlot seg tomrom hos mange fordi han hadde fylt så mye.

Hans sykdom til døden tok fra ham hans offentlige stemme før tiden. Mot formynderi og maktutøvelse kjempet han med det frie ord. Men i siste kapittel kom fortielsen fra annet hold. I sin kjente avhandling *Om det tragiske* førte den norske filosofen Peter Wessel Zappfe sak mot Gud. Gjennom sitt liv førte Jens K. en sak for Gud. Han har blitt kalt en skrankeadvokat der han bygger opp sine innlegg med argumenter, indisier og overbevisende poeng for å vinne juryen, sine tilhørere, til sin side. Men han gjorde det ikke gjennom bøker og avhandlinger. Det var som det var skrevet nok for ham gjennom Bibelen og Ellen G. White. Han var ikke det skrevne, men det talte ords mann. Av den grunn er det også i hovedsak lydspor han etterlater seg.

Innleggene på denne CD'en strekker seg over en periode på 20 år. Man vil høre sentrale tanker for Jens K. gå igjen. Den første er åpenbaringstanken. Gud har talt og vi kan forstå denne tale med vår forstand. Han appellerte til kontradiksjonsprinsippet ('hvis A er sann, så er ikke-A usann') for erkjennelsen av sannhet. Men selv om han gjør bruk av dette rasjonelle prinsipp insisterte han på åpenbaringens primære og fornuftens sekundære rolle. Åpenbaringstanken utelukker rasjonalismen, den tanke at menneskets rasjonalitet er alle tings målestokk. Men betoningen av at Guds åpenbaring kan gripes av vår forstand utelukker på sin side for ham 'svermerisk' mystisisme.

Erkjennelse var ikke først og fremst en induktiv prosess, men en deduktiv. Sannhetens vei lå ikke ad utspørring etter andres mening eller ved å se alle tings iboende verdi. Hva mennesket og verden *er*, var ikke grunnlag for å si noe om hva som *bør* være. For ham hvis egen tale gav andre så mye var mottakelsen av Guds tale det sentrale. Derfor kunne han gå i rette med naturrettstanken i samme åndedrag som han fremholdt åpenbaringstanken.

I sine famlende forsøk på å få tilhørerne til å forstå, var hans poeng likevel ikke at "lille Jens" eller menigheten hadde kjennskap til all sannhet. Men energisk formidlet han at vi har fått kjennskap til den essensielle 'sannheten for vår tid'. Han så sin oppgave derfor som å hjelpe tilhørerne

til en forståelse av hva som er viktig å kjenne til i den tid vi lever i. Det hjelper ikke å stå i tempelets forgård eller det hellige, om Kristus nå er i det aller helligste. Vi kan her se en inspirasjon hos ham fra den danske filosofen Søren Kierkegaards oppfatning av samtidighet med Kristus, i det han taler om viktigheten av ”å være i den aktualitet som Kristus forefinnes”.

Det er fire punkt han gjerne vender tilbake til i Syvendedags-adventismen: den lineære tidsoppfatning, alle tings gjenopprettelse, helhetssynet på mennesket og den nevnte åpenbaringstanken. Rundt disse grunntanker, og i kontrast til en flau forlegenhet overfor Syvendedags-adventismens særtrekk, fletter han forståelsen av Jesu snare gjenkomst, av den kosmiske dualisme mellom Gud og Satan, det holistiske menneskesynet og Sabbaten.

En lineær tidsoppfatning følger sammen med troen på Jesu gjenkomst. Den syvende dag refererer tilbake til begynnelsen og Jesu gjenkomst markerer historiens slutt. Syvendedags-adventismen bærer således i sitt navn en bestemt tidsoppfatning som står i kontrast til Østens sirkulære forståelse av tid. Derfor foretrakk han også å bruke det fulle navnet og ikke bare forkortelsen ’adventismen’. I kontrast til en kristentro som ikke endrer på verden eller livet fremholdt han en radikal oppfatning av alle tings omveltning og gjenopprettelse. Derfor blir også Apg 3,19-21 en av hans mest siterte tekster. Det holistiske menneskesynet fører til en bekreftelse av viktigheten av en sunn livsstil mens man er i livet, men en benektelse av spiritualismens idé om døde gjengangere. Sabbaten blir videre den ultimate test på lojalitet til Guds åpenbarte vilje. De fire punktene forenes så i forståelsen av at spiritualismen og Sabbaten vil stå som de to sentrale områder i kampens hete mellom Gud og Satan rett før Jesu gjenkomst.

I de senere årtiers flytende intellektuelle og åndelige landskap blir han stående som en røst i ødemarken. I fokus står et kall til omvendelse, et dykk ned i samtidens tenkning og en gjenreising av hva det nye menneske i Kristus er kalt til å være i vår tid. Selv om han personlig så tilbake på offentlige debatter utenfor menigheten som høydepunkt i sitt liv, gav nok hans timer til adventister under navnet ’Adventismens ABC’ den største frukten. Jens K. var klar på at sannheten for vår tid ikke var betinget av noe menneske. Den ville bli stående også etter ham. Gjennom denne CD’en får likevel stemmen til denne adventismens apologet en mulighet til å overleve ham, og igjen utfordre tilhørerne til å ta stilling til de viktigste spørsmålene i vår tid.